

Седмо съобщение

**Духът, говорещ на църквите,
Този, Който има Давидовия ключ,
и Този, Който ще вечеря с победителите**

Пасажи от Писанията: Откр. 3:7-22

I. Във 2-ра и 3-та глава на Откровение Христос е Духът, Който говори на всички църкви:

- А. Във 2-ра и 3-та глава на Откровение говоренето на безграничния, животоосвобождаващ, седемкратно усилен, пневматичен Христос към седемте църкви в началото на всяко едно от посланията (2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14) се превръща в говоренето на седемкратно усиления, всесъдържащ животворящ Дух към седемте църкви в края на всяко едно от посланията във всеобщ план (2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22).
- Б. Следователно говорещият Христос се превръща в говорещият Дух, Духът, Който говори на всички църкви; Христос говори на отделните местни църкви, а Духът говори на вселенското Тяло.
- В. Това не само показва, че Духът е Господ, и че Господ е Духът, но и подчертава, че в тъмнината на упадъка на църквата Духът е жизненоважен, както се вижда от седемкратно усиления Дух в 1:4.
- Г. Седемте послания във 2-ра и 3-та глава на Откровение са думи, изговорени от Господ Исус, но днес, когато ги четем, седемте Божии Духове говорят тези думи на нас в нашия дух за Божията икономика; Господното слово в началото на всяко послание е отправено към определена местна църква, но когато хората от всички епохи го четат, то се превръща в говоренето на Духа за всички църкви.
- Д. Говоренето на Духа винаги ни насочва към вливането на Духа; говоренето на Духа е вливането на Христос—вж. 2 Кор. 3:16-18:
 - 1. Когато слушаме говоренето на седемте Божии Духове към църквите, веднага попадаме под скъпоценно, сладко и мило вливане, което ни променя и преобразява, превръща ни в подобаващ материал и ни изгражда в Божието здание.
 - 2. Всичко, което трябва да отиде в огненото езеро, се изгаря от седемте светила (Откр. 4:5), а сега се намираме под взора на седемте очи (5:6) и в нас се влива всичко, което Христос представлява, за да се превърнем в част от Новия Ерусалим.
- Е. Вярващите в църквите са в позиция да слушат говоренето на Духа и затова лесно могат да придават ухо да слушат, но не всички следват неотклонно Неговото говорене; затова се отправя призив към победителите.
- Ж. Онези, които имат ухо да чуят какво говори Духът на църквите, трябва да слушат, а онези, които слушат, ще бъдат победители:
 - 1. Господ винаги иска да отвори ушите ни да слушаме Неговия глас, за да виждаме нещата съгласно Неговата икономика—Йов 33:14-16; Ис. 50:4-5; Изх. 21:6.
 - 2. Натезалите уши трябва да бъдат обрязани—Ер. 6:10; Деян. 7:51.
 - 3. Ушите на грешниците трябва да бъдат очистени с изкупителната кръв и помазани с Духа—Лев. 14:14, 17, 28.
 - 4. За да служим на Господа като свещеници, ушите ни трябва да бъдат очистени с изкупващата кръв—Изх. 29:20; Лев. 8:23-24.
 - 5. Духът говори на църквите и затова всички трябва да имаме отворени, обрязани, очистени и помазани уши, за да слушаме Неговото говорене.
- З. Говоренето на Духа е свързано със седемте вида църкви в историята на църквата: първоначалната църква (Ефес), страдащата църква (Смирна), светската църква (Пергам),

отстъпническата църква (Тиатира), реформираната църква (Сардис), възстановената църква (Филаделфия) и западналата църква (Лаодикия):

1. Последните четири вида църкви ще продължат да съществуват до завръщането на Господа.
2. Няма съмнение, че само възстановената църква може да изпълни Божията вечна цел, и Господ иска само нея; трябва да приемем Господния избор.
3. Лаодикия е изопачена Филаделфия с хладност и духовна гордост—Откр. 3:14-17:
 - а. Лаодикия означава да знаем всичко, но на практика да не бъдем пламенни в нищо; на име тази църква има всичко, но не може да жертва живота си за нищо; тя помни предишната си слава, но забравя за настоящото си състояние пред Бога.
 - б. Ако искаме да продължим да се движим в пътя на Филаделфия, трябва да не забравяме да се смиряваме пред Бога—вж. стих. 7-22; Ис. 57:15; 66:1-2.

II. Във възстановената църква (Филаделфия) виждаме, че Христос е Този, на Чиего рамо е положен ключът на (съкровищницата на) Божия дом (типизиран от Давидовия дом за изграждането на Божието царство)—22:22; Откр. 3:7:

- А. За възстановената църква Христос е Този, Който има Давидовия ключ, ключа на царството, с власт да отваря и да затваря; Господ е дал на възстановената църква в единомушие отворена врата, която никой не може да затвори—8-ми стих; вж. Пс. 133.
- Б. Давидовият ключ отваря вратата, за да се преобразим в бели камъни и да се вградим в Божия дом като стълбове с Божието име, с името на Новия Ерусалим и с новото име на Господа—Откр. 2:17; 3:12:
 1. По човешки е невъзможно да се вградим в Бога, да се превърнем в съставни елементи на Новия Ерусалим и да станем част от новия Христос, но законът на Духа на живота в нас съдържа елемент, който премахва невъзможното—Римл. 8:2; Откр. 3:7-13; вж. Бит. 28:12-19; Йн. 1:51.
 2. Христос има ключа за контролиране на вратата на Божията съкровищница, в която се намират богатствата на Бога в Христос за наше наслаждение; ние сме преживели отварянето и затварянето на тези богатства за нас—Еф. 4:30; 1 Сол. 5:17; 1 Йн. 1:7, 9:
 - а. За да се наслаждаваме на Неговите богатства като съкровището, трябва да поддържаме допир с Господа, да поддържаме връзка с Господа според чувството на живота, да бъдем бедни по дух и чисти по сърце—2 Кор. 2:10; Римл. 8:6; 10:12-13; Кол. 3:16; Мт. 5:3, 8.
 - б. За да се наслаждаваме на Неговите богатства като съкровището, трябва да се учим да използваме ключовете на отричане от себе си, вземане на кръста и изгубване на душевния живот; всички ние сме „Шевна“ и трябва да бъдем премахнати и заменени от Христос, за да може Той да бъде всичко в нас и за нас и да върши всичко чрез нас и за нас—Ис. 22:15-19; Мт. 16:24-25.

III. В западналата възстановена църква виждаме, че Христос е Този, Който ще вечеря с победителите и ще им даде да седнат с Него на Неговия престол, както Той победи и седна със Своя Отец на Неговия престол—Откр. 3:20-21:

- А. „Ето, стоя на вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мен“—20-ти стих:
 1. Става дума не за вратата на сърцата на отделни хора, а за вратата на църквата; бидейки Глава на църквата, Господ стои извън западналата църква и хлопа на вратата ѝ.
 2. Става дума за вратата на църквата, но тази врата се отваря от отделни вярващи; църквата в Лаодикия има знание, но няма Господното присъствие.

3. В очите на Господа западната възстановена църква е 1) окаяна, защото се гордее, че е богата в празното доктринално знание, но в действителност е тежко бедна от гледна точка на преживяването на Христовите богатства; 2) нещастна, защото е гола, сляпа и пълна със срам и тъмнина; 3) бедна, защото е бедна откъм преживяването на Христос и духовната реалност на Божията икономика; 4) сляпа, защото няма истинска духовна проникателност за истинските духовни неща; и 5) гола, защото не живее чрез Христос и не живее Христос като своя субективна правда, като втората дреха във всекидневното си ходене—стих. 15-17; вж. Пс. 45:1, 9-14.
 4. Господ си има работа с цялата църква, но ние сме длъжни лично и субективно да приемаме Неговата работа.
 5. Да вечеряме с Господа, означава не просто да изядем едно ястие, а да вкусим от богатствата на цяло пиршество; това може би загатва за изпълнението на праобраза на израилтяните, които се хранеха с богатата продукция на добрата Ханаанска земя—Ис. Нав. 5:10-12.
 6. Чрез наслаждаването си на Христос като дървото на живота, като скритата манна и като празника, ще се слеем с Него като една същност в градивния си състав, за да Го изразяваме като Новият Ерусалим—Откр. 2:7, 17; 3:20.
- Б. „На този, който победи, ще дам да седне с Мен на Моя престол, както и Аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престол“—21-ви стих:
1. Сядането с Господа на Неговия престол ще бъде награда за победителите, за да могат те да участват в Господната власт и да бъдат съцаре с Него в управлението над цялата земя в идещото хилядагодишно царство—Лк. 19:11-27; Мт. 25:21, 23.
 2. Бог иска да вработи Себе Си в човека и да работи над него, за да може човекът да седне на престола; Той иска да ни направи хора на престола—Откр. 2:26-27; 3:21; 22:5; вж. Ис. 14:12-14.
 3. Чрез Своето разпятие, възкресение и възнесение Господ Исус седна на престола; един истински човек на име Исус седи на престола (Езек. 1:26); днес Господарят на небето и на земята, Господарят на вселената е човек; затова заявяваме: „Исус е Господ“ и призоваваме: „О, Господи Исусе“.
 4. Господ Исус отвори пътя към престола; Той стана Първооткривателят, Предтечата (Евр. 6:20; 2:6-9), отваряйки пътя към престола; Той прокара пътя и пръв премина през него, за да можем да Го следваме (стих. 10-12).
 5. Сега вървим към престола, защото Бог иска да ни въведе в слава и да ни направи да седнем на престола; Бог иска да изяви Себе Си чрез човека и желае да царува, да управлява чрез човека; Бог възнамерява да изхвърли Сатана, да изкупи мнозина от пленниците на Сатана и да ги доведе до Своя престол.
 6. Ние сме призовани да бъдем Божии синове и нашата съдба е да бъдем царе, но е необходимо Бог да работи в нас и върху нас, за да получим право да царуваме—Римл. 5:17, 21; вж. Езек. 1:22, 26; Мт. 8:9.